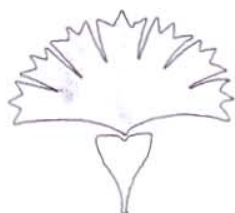

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Νοέμβριος 2009

αρ. φύλλου 131

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΜΕ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

Οι πανηγυρισμοί των Αμερικανών και των Τούρκων (ακόμη και του Ταλάτ!) καθώς και η συστράτευση των καναλαρχών-μεγαλοεπιχειρηματιών για τη νίκη του ΠΑΣΟΚ δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία για το χαρακτήρα και τις προθέσεις της νέας κυβέρνησης.

Ένα πρώτο χαρακτηριστικό είναι η τοποθέτηση σε κρίσιμες υπουργικές θέσεις αγνώστων ανθρώπων, που δε ζήτησαν καν τη λαϊκή ψήφο, επομένως δεν αισθάνονται την υποχρέωση να λογοδοτήσουν κάποτε στο λαό για το έργο τους. Προφανώς λογοδοτούν σ' αυτούς που με αδιαφανείς διαδικασίες τους ανέσυραν από το παρασκήνιο. Πρώτος διδάξας ο Σημίτης, που τοποθέτησε μη κοινοβουλευτικούς υπουργούς για τη «βρόμικη» δουλειά, π.χ. Σταθόπουλος για τις ταυτότητες, Γιαννίτσης για το ασφαλιστικό.

(συνέχεια στη σελ. 8)

ΠΑΣΟΚ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ (όπως κοροϊδία)

Πριν αλέκτορα φωνήσαι

Η πρώτη δουλειά του αρμόδιου (κατά Παμπούκη) υπουργού Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου, αμέσως μετά την ορκωμοσία του, ήταν να καλέσει ενώπιον των καναλιών το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας (πάλι καλά που παρέμεινε η Ελλάδα στον τίτλο της και δεν «παγκοσμιοποιήθηκε», όπως το πάλαι ποτέ Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας), για να τον «ενημερώσει» ότι το δημοσιονομικό έλλειμμα είναι 10 % και να «εκτιμήσει» ότι έως το τέλος του 2009 θα φθάσει το 12%. Θυμίζουμε ότι λίγο πριν από την προκήρυξη των εκλογών η Ν.Δ. μιλούσε για 6% και προεκλογικά δηλωνόταν μεταξύ 6% και 10 %, αλλά στις Βρυξέλες ενώπιον Αλμούνια, Τρισέ, Γιούνγκερ και Εκοφίν ανέβηκε στο 12,5 %!

Πόσο είναι το πραγματικό έλλειμμα το γνώριζαν και το γνωρίζουν άριστα οι υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών (Γενικό Λογιστήριο του

(συνέχεια στη σελ. 5)

ΜΑΚΑΡΙ ΝΑ ΔΙΑΨΕΥΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ήταν, φυσικά, αναμενόμενο. Γι' αυτό προώθησαν όλοι τους, «προστάτες» και οι μηχανισμοί τους, το Γιωργάκη στην εξουσία. Με πρωθυπουργό και Υπ. Εξ. τον ίδιο, εκτελεστή το Δ. Δρούτσα, επιβλέποντα τον Πάγκαλο και στα παρασκήνια το διαβόητο Άλεξ Ρόντο τα πάντα προωθούνται προσεκτικά και συστηματικά στα εξωτερικά μας θέματα (σε αντίθεση με το γενικό αλαλούμ στα εσωτερικά), όχι βεβαίως προς όφελός μας.

Σκοπιανό

Μας προειδέσαν, πριν από τις εκλογές, με το Λοβέρδο (τότε αρμόδιο επί των Εξωτερικών): «δεν (συνέχεια στη σελ. 6)

ΤΟ ΑΣΚΕ-5 ΣΤΗΝ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

Στις 22 Νοεμβρίου, ημέρα Κυριακή, στις 5.30 μ.μ. το ΑΣΚΕ θα παρουσιάσει την 5^η έκδοσή του «η Μακεδονία και το ψευδώνυμο του κράτους των Σκοπίων», εν όψει της νέας κινητικότητας του αμερικανικού παράγοντα για μια «λύση» του ζητήματος επικίνδυνη για την ασφάλεια της χώρας μας και της ευρύτερης περιοχής.

Η εκδήλωση θα γίνει στο αμφιθέατρο του Ειδικού Σχολείου, Ύδρας και Μνησικλέους, απέναντι από το Δημοτικό Αναψυκτήριο.

Το βιβλίο θα παρουσιάσουν:

✱ **Βίκυ Αράπη**, φιλόλογος, πρώην βουλευτής, ο **Αντώνης Κακαράς**, αρχιπλοίαρχος ε.α., μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου Φυλακισθέντων και Εξορισθέντων Αντιστασιακών 1967-74, ο **Νίκος Καργόπουλος**, χημικός, μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΑΣΚΕ, ο **Μανώλης Μηλιαράκης**, δημοσιογράφος, πρόεδρος της Χριστιανικής Δημοκρατίας.

Συντονιστής της εκδήλωσης θα είναι ο **Δημήτρης Παλλαδινός**, μαθηματικός, μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΑΣΚΕ.

ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΕΚΛΟΓΙΚΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ

Επιβεβαιώνοντας όλες τις προβλέψεις, ο Κ. Καραμανλής οδηγήθηκε σε μια δεινή εκλογική ήττα, τα αίτια της οποίας αναλύσαμε στο προεκλογικό φύλλο της «Ε». Είχαμε γράψει ότι ο ξένος παράγοντας δε συγχώρεσε στον Καραμανλή τις συμφωνίες με τους Ρώσους και τη στάση του στο κυπριακό και το σκοπιανό και με όργανα τα ΜΜΕ των μεσαζόντων τους έκαναν πόλεμο στον Καραμανλή, εκμεταλλευόμενοι τη δίκαιη οργή του κόσμου για την οικονομία, τα σκάνδαλα και την ανικανότητα της κυβέρνησής του να διαχειριστεί το οποιοδήποτε πρόβλημα. Είχαμε αναφερθεί και στην πιθανότατη αποχώρησή του από την αρχηγία της Ν.Δ. Αυτό που δεν είχαμε προβλέψει ήταν η διαφορά ψήφων μεταξύ των δύο κομμάτων. Συμπληρωματικά, λοιπόν, εκτιμούμε τα εξής.

Η αποχή και η «οικογένεια»

Στο τόσο μικρό ποσοστό της Ν.Δ. φαίνεται ότι συνέβαλε η αποχή παραδοσιακών ψηφοφόρων της, που δε συγχώρησαν στον Καραμανλή την πρόωρη προσφυγή στις κάλπες, δηλ. την πρόωρη παράδοση της εξουσίας στο ΠΑΣΟΚ. Είναι εξακριβωμένο, επίσης, ότι το μητσοτακέικο συνέβαλε με τον τρόπο του στο μέγεθος της διαφοράς, φτάνοντας στο σημείο να δίνει γραμμή για να ψηφιστεί άλλο κόμμα (σταυρώνοντας εκσυγχρονιστές υποψηφίους), ώστε να μην παραμείνει ο Καραμανλής αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Πάντως μια προσεκτική ανάλυση των αποτελεσμάτων δείχνει ότι η κύρια αιτία του καταποντισμού της Ν.Δ. ήταν ότι χρεώθηκε, δικαίως, την επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης της μεγάλης πλειοψηφίας του λαού.

Ακόμη και την τελευταία ώρα ο Καραμανλής έδωσε δείγματα της ανικανότητάς του να εκτιμήσει καταστάσεις και να πάρει σωστές και έγκαιρες αποφάσεις. Δεν πίστευε ότι θα κερδίσει τις εκλογές, παρά τους ισχυρισμούς του για το αντίθετο, πιθανότατα είχε προαποφασίσει και την αποχώρησή του από την αρχηγία. Πίστευε, όμως, ότι η ήττα θα κυμανθεί σε αξιοπρεπή επίπεδα (5-6 μονάδες διαφορά), ότι σύντομα θα δικαιωθεί με τις προτάσεις του για την οικονομία και ότι θα παραμείνει στην ενεργό πολιτική, με τη φιλοδοξία κάποια στιγμή να γίνει και Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Δεν εκτίμησε ότι όλ' αυτά δεν μπορούν να γίνουν με το λαό εξοργισμένο εναντίον του, με τη μεγάλη μερίδα των ξένων εναντίον του και το μισό κόμμα του εναντίον του!

Αυταπάτες για τη νέα κυβέρνηση

Το ΠΑΣΟΚ βρέθηκε στην εξουσία με ένα θριαμβευτικό ποσοστό, έχοντας άλλους να

δουλεύουν για λογαριασμό του (την ίδια την κυβέρνηση Καραμανλή, τους ξένους, τα ΜΜΕ). Όπως ο Καραμανλής βρέθηκε πρωθυπουργός, επειδή ο κόσμος ήθελε οπωσδήποτε να φύγει το ΠΑΣΟΚ των Σημίτη-Γιωργάκη, έτσι και τώρα, το ΠΑΣΟΚ επανήλθε, χωρίς να πάρει περισσότερες ψήφους απ' όσες πήρε όταν ηττήθηκε το 2004.

Κάποιοι ψηφοφόροι που δοκιμάζουν βαρύτερα τις συνέπειες της οικονομικής κρίσης, ένα κρίσιμο εκλογικά ποσοστό, στράφηκαν απελπισμένοι προς το ΠΑΣΟΚ (αναπληρώνοντας ισάριθμες απώλειες σε σχέση με το 2004), προσδοκώντας στην υλοποίηση έστω και των ελάχιστων από τα γενικά και αφηρημένα που υποσχέθηκε το ΠΑΣΟΚ, επιτρέποντας στον εαυτό τους να έχει ακόμη και αυταπάτες για ένα διάστημα, με τη λογική ότι «χειρότερα δε γίνεται». Πολύ σύντομα, όμως, θα δουν ότι το ΠΑΣΟΚ όχι μόνο δε θα τηρήσει όσα υποσχέθηκε, αλλά θα προχωρήσει σε επικίνδυνες παραχωρήσεις στα εθνικά μας θέματα, αν δεν αντιμετωπίσει ανυπέρβλητες λαϊκές αντιδράσεις. Κάποια πρώτα βήματα της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ (συνέχιση γραμμής Καραμανλή για το σκοπιανό, επανεκλογή Παπούλια κ.λπ.) δείχνουν ότι υπολογίζει το ενδεχόμενο αυτών των αντιδράσεων, γι' αυτό είναι προσεκτικά και φοβισμένα κι έχουν προκαλέσει τις πρώτες δυσάρεσκες στον αμερικανικό παράγοντα.

Πάντως, ο σκληρός πυρήνας των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ από τώρα δικαιολογεί αυτές τις παραχωρήσεις, γιατί γι' αυτούς το πιο σημαντικό είναι να βρίσκονται στην εξουσία και να καρπώνονται τα οφέλη απ' αυτήν. Κι αυτοί, όμως, θα διαψευστούν, γιατί το σημερινό ΠΑΣΟΚ δε θα προσφέρει μερίδιο εξουσίας σε όλα τα μέλη του, όπως τη δεκαετία του 80, αλλά σ' ένα στενό κύκλο ανθρώπων, όχι κατ' ανάγκη πασοκτζήδων.

Δε νομίζουμε ότι υπάρχουν πολλοί αφελείς να πιστεύουν ότι το σημερινό ΠΑΣΟΚ έχει καμιά σχέση με το σοσιαλισμό (που ξέμεινε στον τίτλο του) ή με τις ιδρυτικές του αρχές. Γι' αυτό αποτελεί το εκλεκτό κόμμα των μεγαλοεπιχειρηματιών-καναλαρχών.

Η περίοδος της αρχικής ευφορίας, η οποία παρατηρείται σε κάθε νέα διακυβέρνηση, προβλέπεται πολύ σύντομη για την κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου. Όταν αρχίσει η φθορά, θα βγουν από το καβούκι τους όλοι οι κομμένοι ή ριγμένοι (σημιτικοί κ.λπ.) και θα προσπαθήσουν να πάρουν την εσωκομματική ρεβάνς. Επιπλέον και υπό την πίεση της κομματικής βάσης και του λαού θα εκδηλωθεί μεγάλη ανησυχία για τη διάλυση στην

οποία οδηγεί τη χώρα η σημερινή κυβέρνηση και τις συνέπειές της στο μέλλον του ΠΑΣΟΚ και τις προσωπικές φιλοδοξίες όλων των στελεχών του. Ήδη, πριν συμπληρωθεί μήνας, η πρόταση του Προέδρου για το νέο Γραμματέα του Εθνικού Συμβουλίου δε συγκέντρωσε ούτε το 50% των ψήφων!

Τα άλλα κοινοβουλευτικά κόμματα

Το **ΚΚΕ**, μέσα σε συνθήκες τέτοιας οικονομικής κρίσης, όχι μόνο δεν είχε εκλογικά οφέλη, αλλά είχε μια σοβαρή μείωση των ψήφων του. Αυτό σημαίνει ότι την κοινωνική δυσaréσκεια την καρπώθηκαν το ΠΑΣΟΚ και ο ΛΑΟΣ! Το ΚΚΕ, με το σταλινικό πρότυπο που προβάλλει στο πρόγραμμά του, δεν επιτρέπει στους περισσότερους προοδευτικούς και δημοκρατικούς πολίτες να το πλησιάσουν, γι' αυτό δεν μπορεί να πείσει ότι στόχος του είναι η «λαϊκή εξουσία». Με τη μονοκομματική λογική του σε κάθε εκδήλωσή του (συνδικαλιστικοί αγώνες κ.λπ.) δεν πείθει καν ότι μπορεί να επηρεάσει τα πράγματα προς όφελος των φτωχότερων κοινωνικών στρωμάτων ακόμη και στα πλαίσια του σημερινού συστήματος. Επομένως τα στρώματα αυτά κρίνουν ότι μια ψήφος προς το ΚΚΕ δεν τους είναι χρήσιμη.

Ο **ΣΥΡΙΖΑ** εμφάνισε μια πολύ μεγάλη πτώση σε σχέση με τις περσινές δημοσκοπήσεις, μια μικρή πτώση σε σχέση με τις εκλογές του 2007 και μια μικρή άνοδο σε σχέση με τις φετινές ευρωεκλογές. Στην πραγματικότητα η δύναμή του παραμένει περίπου σταθερή. Ποτέ δεν έφτασε στα υψηλά ποσοστά που του έδιναν οι δημοσκοπήσεις, απλώς σ' εκείνη τη φάση οι διαμορφωτές της κοινής γνώμης προέκριναν την ενίσχυση του ΣΥΝ, στην προοπτική συμμετοχής του στην κυβέρνηση. Στις ευρωεκλογές φαίνεται ότι οι απώλειες ήταν ψήφοι «ανανεωτικών», που ήθελαν να αποδυναμώσουν την ηγετική ομάδα και ψήφισαν Οικολόγους ή ΠΑΣΟΚ ή κάτι άλλο, αφού δεν επρόκειτο να εκλεγεί ο δικός τους Παπαδημούλης και δεν ήθελαν να εκλεγεί η 2^η, μέλος άλλης συνιστώσας. Επανήλθαν στις εθνικές, οπότε η καθεμιά από τις δύο αντιμαχόμενες τάσεις προσπαθούσε να εκλέξει τους δικούς της βουλευτές.

Ο **ΛΑΟΣ** αύξησε τη δύναμή του σε σχέση με τις εθνικές του 2007 και έγινε το 4^ο κόμμα του Κοινοβουλίου, ξεπερνώντας το ΣΥΡΙΖΑ, αλλά υποχώρησε σε σχέση με τις ευρωεκλογές. Ελπίζουμε ότι όσοι ακολουθούν τον κ. Καρατζαφέρη αρχίζουν να αντιλαμβάνονται ότι οι διακηρύξεις του δεν έχουν καμιά σχέση με τις επιδιώξεις του, ότι προσπαθεί να κρατά μακριά από κρίσιμα κομματικά πόστα όσους πραγματικά πιστεύουν στις διακηρύξεις, γι' αυτό υπήρξαν οι

πρώτες σοβαρές εσωκομματικές αντιδράσεις τόσο για την κ. Τζαβέλλα του ευρωψηφοδελτίου, όσο και για την προσπάθεια προώθησης διάφορων Ψινάκηδων.

Η απουσία του ΑΣΚΕ

Για το ΑΣΚΕ και την αναγκαστική μη συμμετοχή του στις εκλογές γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο. Προσθέτουμε τώρα ότι ήταν πολλοί οι φίλοι που ήρθαν σε επαφή μαζί μας, πολλοί για πρώτη φορά, για να εκφράσουν τη λύπη τους και την απορία τους «τι να ψηφίσουμε;». Όλοι επιδοκίμασαν πλήρως και απολύτως τη γραμμή που προτείναμε για τις εκλογές.

Λόγω της απουσίας του, το ΑΣΚΕ δεν μπόρεσε να προβάλλει, έστω με τις ολιγόλεπτες ομιλίες στα ΜΜΕ, σε συνδυασμό με τα φυλλάδιά του, τις προκηρύξεις του και τις αφίσες του, το 5πτυχό του (εθνική ανεξαρτησία, σοσιαλιστικός μετασχηματισμός, εθνική ακεραιότητα, δημοκρατία, πολιτισμός) ως ένα ενιαίο σύνολο για μια καλύτερη πορεία της χώρας μας, από το οποίο δεν μπορεί να απουσιάζει τίποτα, γιατί τότε ακυρώνονται όλα τα υπόλοιπα.

Εάν συμμετείχαμε στις εκλογές θα εξηγούσαμε ότι η όποια θετική στάση του Καραμανλή στις σχέσεις με τη Ρωσία, στο Κυπριακό και στο Σκοπιακό δεν μπορούσε να έχει προοπτική, επειδή σε όλα τα υπόλοιπα η στάση του ήταν αρνητική, γι' αυτό ήταν μοιραίο να οδηγηθεί στην εκλογική ήττα.

Θα εξηγούσαμε ότι η αύξηση των ελλειμμάτων, των χρεών και της ανεργίας, η επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων, η χρεοκοπία των ασφαλιστικών ταμείων, η περικοπή κοινωνικών παροχών κ.λπ. είναι αναγκαστικές συνέπειες της συρρίκνωσης της παραγωγής, ότι η παραγωγή είναι η βάση κάθε οικονομίας, ότι η συρρίκνωση αυτή είναι αναγκαστική συνέπεια της ένταξης και παραμονής μας στην Ε.Ε. και ότι, χωρίς την αποχώρησή μας, η κατάσταση θα επιδεινώνεται, ακόμη κι όταν παρέλθει η παγκόσμια οικονομική κρίση. Γι' αυτό οι προεκλογικές εξαγγελίες του ΠΑΣΟΚ δεν πρόκειται να τηρηθούν.

Θα εξηγούσαμε ότι, μέσα στα πλαίσια της Ε.Ε., η προβολή της ανάγκης για μια πιο φιλολαϊκή πολιτική και η αντίθεση προς την ιδιωτικοποίηση της δημόσιας περιουσίας και της ανώτατης εκπαίδευσης είναι μια πολιτική απάτη, αφού η Ε.Ε. απαγορεύει ρητά και κατηγορηματικά οποιαδήποτε φιλολαϊκή πολιτική και επιβάλλει ως υποχρεωτικές τις ιδιωτικοποιήσεις, θα εξηγούσαμε ότι αυτός ο χαρακτήρας της Ε.Ε. δεν πρόκειται ποτέ να βελτιωθεί και ότι οι όποιες αντιδράσεις γράφονται στα παλαιότερα των υποδημάτων.

Θα εξηγήσουμε ότι η Ελλάδα είναι η κοιτίδα της Δημοκρατίας και οποιοδήποτε πρόγραμμα δεν την περιλαμβάνει ως συστατικό στοιχείο δεν πρόκειται ποτέ να εκφράσει τον ελληνικό λαό.

Θα εξηγήσουμε, τέλος, ότι οι ψευδοοικολόγοι και ο Καρατζαφέρης επιδιώκουν τα ακριβώς αντίθετα απ' αυτά που διακηρύσσουν.

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΚΑΙ Η COSCO

Η προσωρινή αναστολή της απεργίας των (καλοπληρωμένων) λιμενεργατών έγινε (υποτίθεται) για την αναθεώρηση της σύμβασης με την κινεζική COSCO. Η αναθεώρηση ήταν προεκλογική εξαγγελία του ΠΑΣΟΚ, το οποίο είχε υποσχεθεί ότι θα την κάνει με «ουσιαστική επαναδιαπραγμάτευση» και «θα εξαντλήσει όλες τις νομικές, θεσμικές, πολιτικές δυνατότητες της ευρωπαϊκής και της εθνικής νομοθεσίας, προκειμένου να κατοχυρώσει το δημόσιο συμφέρον».

Με τη σύμβαση που υπέγραψε η κυβέρνηση της Ν.Δ. νοικιάζει τη δεύτερη προβλήτα εμπορευματοκιβωτίων του ΟΛΠ (η πρώτη παραμένει στον ΟΛΠ) για 35 χρόνια έναντι εγγυημένου ανταλλάγματος που δε θα ξεπερνά συνολικά τα 3,4 δισ. ευρώ. Η COSCO ως το 2015 μπορεί να κατασκευάσει νέα (τρίτη) προβλήτα για εκμετάλλευση, με επένδυση που δε θα ξεπερνά τα 300 εκατ. ευρώ.

Τα κέρδη του δημοσίου από τους Σταθμούς Εμπορευματοκιβωτίων (ΣΕΜΠΟ) τόσο του Πειραιά όσο και της Θεσσαλονίκης ήταν πάντα σημαντικά. Επιπλέον η Ελλάδα μέσω των ΣΕΜΠΟ μπορεί υπό την προϋπόθεση της απεμπλοκής της από την Ε.Ε., να ασκεί πολιτική και έλεγχο στο εισαγωγικό της εμπόριο. Με την παραχώρηση στην κινεζική COSCO απεμπολεί αυτό το δικαίωμα και επιτρέπει στην COSCO να δημιουργήσει ελεύθερη ζώνη, που διευκολύνει την εμπορική και οικονομική διείσδυση της Κίνας στην Ευρώπη.

Η παραχώρηση του λιμανιού στην Κίνα ήταν περισσότερο πολιτική απόφαση του Κ. Καραμανλή, που εξυπηρετούσε και τα νεοφιλελεύθερα πιστεύω του. Πέρυσι ο Γ. Παπανδρέου την χαρακτήριζε «ξεπερασμένη και αποτυχημένη», λέγοντας πως «την εφάρμοσαν μόνο στο παρελθόν ακραία νεοφιλελεύθερες κυβερνήσεις, όπως της κυρίας Θάτσερ και του κ. Μητσοτάκη». Σκεφτόταν ότι, εκτός της Ρωσίας με τους αγωγούς, οι Αμερικανοί φίλοι του θα είχαν να κάνουν και με τους Κινέζους.

Τελικά την «επαναδιαπραγμάτευση» τη φόρτωσαν στην κ. Α. Κατσέλη. Η κ. Κατσέλη έλεγε προεκλογικά ότι με την κατάργηση των

Με όλα τα παραπάνω θα συμβάλαμε, πιστεύουμε, ώστε να προβληματιστούν κάποιοι πολίτες που ακολουθούν με αγνά κίνητρα άλλα κόμματα. Ελπίζουμε ότι, με τη συμπαράσταση όλων των φίλων του, το ΑΣΚΕ θα κάνει πιο ενεργό την παρουσία του στις πολιτικές εξελίξεις.

φοροαπαλλαγών της COSCO θα μαζέψει 4 δισ. ευρώ. Όπως όμως φαίνεται, δε θ' αλλάξει η σύμβαση ΟΛΠ-COSCO. Η COSCO ανακοίνωσε στο Χρηματιστήριο του Χογκ-Κονγκ ότι η σύμβαση παραμένει αναλλοίωτη, πλην ορισμένων όρων τεχνικής φύσης, και είναι σε πλήρη ισχύ.

Ανακοινώθηκε από την κ. Κατσέλη ότι οι Κινέζοι δεσμεύτηκαν ότι θα συζητήσουν:

- Τη διασφάλιση των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζόμενων στον ΟΛΠ. Στις προσλήψεις που θα κάνει η κινεζική εταιρεία (600 άτομα) να προτιμηθούν και τα παιδιά τους. Οι παλιοί και οι καινούργιοι να προστατεύονται από τις ίδιες διατάξεις.
- Να εξομοιωθούν όσοι δουλεύουν στις δύο κινεζικές προβλήτες με εκείνους που απασχολούνται στην ελληνική.
- Ότι η πλεονάζουσα ποσότητα κοντέινερ να διοχετεύεται στον ΟΛΠ και να μη λειτουργούν οι προβλήτες της COSCO (μαζί με την 3^η που θα κατασκευαστεί) δυναμικότητας 3.700.000 κοντέινερ ανταγωνιστικά με αυτήν του ΟΛΠ.

Έτσι έμοιαζαν ευχαριστημένοι Κατσέλη, λιμενεργάτες (που ανέστειλαν για 15 μέρες την απεργία τους) και Κινέζοι και, κατά παράδοξο τρόπο, χαμένοι είναι η Ελλάδα και οι Αμερικανοί φίλοι του πρωθυπουργού. Ο νέος κύκλος απεργιών των λιμενεργατών (3-4 Νοεμβρίου), που συμπίπτει με την έναρξη ισχύος της σύμβασης ΟΛΠ-COSCO, δεν ξεφεύγει από το πλαίσιο αυτό. Αφορά μόνο τα εργασιακά τους δικαιώματα.. Δεν αφορά την επιστροφή του λιμανιού στο δημόσιο. Άλλωστε οι λιμενεργάτες είναι δημόσιοι υπάλληλοι. Η απαίτησή τους για αναστολή της ισχύος της σύμβασης ΟΛΠ - COSCO για ένα δίμηνο, ώστε να γίνουν οι διαπραγματεύσεις για τα εργασιακά αποδυναμώνει το επιχείρημά τους για παραμονή των ΣΕΜΠΟ στο ελληνικό δημόσιο.

Η χώρα μας ασφαλώς θα πρέπει ν' αναπτύξει τις σχέσεις της και με την Κίνα, όπως και με άλλες χώρες, αλλά πάντα στα πλαίσια του αμοιβαίου οφέλους, ώστε να εξυπηρετούνται τα συμφέροντα της χώρας και της κοινωνίας. Η παράδοση του λιμανιού στην COSCO μόνο αυτό δεν εξυπηρετεί.

ΠΑΣΟΚ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ (όπως κοροϊδία)

(συνέχεια από τη 1)

Κράτους, Διεύθυνση Δημοσιονομικής Πολιτικής κ.λπ.). Απ' αυτές αντλεί τα στοιχεία ο κ. Προβόπουλος, ο οποίος, όπως δήλωσε στην «Καθημερινή», είχε πλήρως ενημερώσει προεκλογικά για το έλλειμμα και τον Κ. Καραμανλή στις 2-9-2009 και το Γ. Παπανδρέου στις 8-9-2009.

Ως εξιλαστήριο θύμα στην Κομισιόν «δόθηκε» η, ούτως ή άλλως, αμαρτωλή Εθνική Στατιστική Υπηρεσία, που ευθύνεται για βολικά στις κυβερνήσεις Σημίτη και Ν.Δ. «μαγειρέματα», όπως π.χ. των ποσοστών ανεργίας και της αύξησης του ΑΕΠ, για να φαίνονται μικρότερα τα ελλείμματα, που δεν έχει όμως άμεση σχέση με το δημοσιονομικό έλλειμμα.

Συνεπώς, το ΠΑΣΟΚ προεκλογικά γνώριζε πολύ καλά τα πραγματικά στοιχεία, αλλά τότε υποσχόταν τα πάντα, μέχρι και συντάξεις στις νοικοκυρές! Εφάρμοζαν την παλιά ρήση του παππού του Γ. Παπανδρέου ότι με το τάξιμο κανείς δεν πληρώνει, μόνο με το δόσιμο.

Χοντροκομμένη μεθόδευση

Αυτή η χοντροκομμένη μεθόδευση έχει σκοπό όχι μόνο να ακυρώσει τις προεκλογικές υποσχέσεις, αλλά και να προετοιμάσει όλους αυτούς που ποντάρισαν ψηφίζοντας το ΠΑΣΟΚ για τα νέα εισπρακτικά και άλλα μέτρα, όπως το ασφαλιστικό, που επίμονα ζητούν οι Βρυξέλες. Είναι επίσης πολύ πιθανό να «φούσκωσαν» σκόπιμα το έλλειμμα, για να παρουσιάσουν «θεαματική» μείωσή του το 2010

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗ Ν.Δ.

Με την παραίτηση Καραμανλή από την αρχηγία, το κόμμα της Ν.Δ. μπήκε σε μια περίοδο γενικής κρίσης, που δε θα ξεπεραστεί με την εκλογή του νέου αρχηγού. Οι επικρατέστεροι διάδοχοι του Καραμανλή είναι η Ντ. Μπακογιάννη-Μητσοτάκη και ο Αντ. Σαμαράς.

Η πρώτη και η οικογένειά της εκφράζουν ό,τι πιο απεχθές υπάρχει στην πολιτική ζωή του τόπου.

Ο Σαμαράς είναι ένας συντηρητικός πολιτικός, ενταγμένος στο σύστημα, αλλά μέσα σ' αυτό το πλαίσιο προσπαθεί να εκφράζει και κάποια εθνικά συμφέροντα, κυρίως στο σκοπιανό.

Δυστυχώς, με τον εκφυλισμό της πολιτικής ζωής και την επιδίωξη του ατομικού οφέλους, το κυριότερο κριτήριο των εκλογών θα είναι η ικανότητα του κάθε υποψηφίου να επαναφέρει το ταχύτερο το κόμμα τους στην εξουσία και όχι οι θέσεις για τα προβλήματα της χώρας.

Τα ΜΜΕ των μεγαλοεπιχειρηματιών-μεσαζόντων των ξένων συμφερόντων προωθούν απροκάλυπτα

και να ζητήσουν μεγαλύτερη περίοδο χάριτος από τους Αλμούνια και Σία.

Αυτό το θέατρο, δηλ. ότι δήθεν η κυβέρνηση πληροφορήθηκε το πραγματικό έλλειμμα από τον Προβόπουλο είναι σε άλλη έκδοση η γνωστή μέθοδος της «καμένης γης» ή της «παραλαβής χάους», που έχει φθαρεί από την πολλή χρήση και η επανάληψή της θα προκαλούσε αμέσως αντιδράσεις.

Έτσι οι κυβερνώντες του ΠΑΣΟΚ διατηρούν τα εισπρακτικά μέτρα της Ν.Δ., τα οποία υποσχέθηκαν να καταργήσουν. Το τέλος ακίνητης περιουσίας (ΕΤΑΚ) π.χ., που προεκλογικά υπόσχονταν να καταργήσουν και στη θέση του να επιβάλλουν φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας, «προσωρινά» παραμένει. Παραμένουν επίσης τα «πράσινα» τέλη αυτοκινήτων του Σουφλιά, ενώ καταργούν (σωστά) την περιβόητη «απόσυρση», που ευνοεί τις ξένες αυτοκινητοβιομηχανίες. Επίσης διατηρούν την έκτακτη εισφορά στα εισοδήματα άνω των 60.000 ευρώ και εξαγγέλλουν την ενιαία φορολόγηση όλων των εισοδημάτων, που είναι μεν σωστή, αλλά δεν πιάνει τα μεγάλα «ψάρια», που φοροδιαφεύγουν με τις υπεράκτιες (offshore) εταιρείες. Η κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου θ' ακολουθήσει στην ουσία την ίδια ανάλγητη νεοφιλελεύθερη κοινωνική και οικονομική πολιτική της Ν.Δ., που υπαγορεύουν οι Βρυξέλες, με νέο περιτύλιγμα και με την πλήρη κάλυψη των ΜΜΕ των διαπλεκομένων. Όμως τους αρκεί αυτό, για να μην έχουν την τύχη της Ν.Δ.;

τη Ντόρα. Εάν επικρατήσει, θα έχουμε πλήρη σύμπτωση απόψεων μεταξύ των δύο μεγάλων κομμάτων, ιδίως στα εθνικά θέματα. Ο Σαμαράς τότε μάλλον δε θα απειλήσει την ενότητα του κόμματος και θα περιοριστεί στο ρόλο της εσωκομματικής αντιπολίτευσης, περιμένοντας να έρθει η σειρά του, γιατί δύσκολα μπορεί να αποχωρήσει δεύτερη φορά από το κόμμα.

Ο Σαμαράς είναι για την οικογένεια Μητσοτάκη το κόκκινο πανί, γιατί με την αποχώρησή του από τη Ν.Δ. το 1993 ανέτρεψε την κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη. Εάν επικρατήσει ο Σαμαράς, που μάλλον θα έχει την υποστήριξη του τέταρτου υποψήφιου Π. Ψωμιάδη στο 2° γύρο, δύσκολα θα παραμείνουν οι μητσοτακικοί στη Ν.Δ., αφού πλέον τα χρονικά περιθώρια για την ανάδειξη της Ντόρας στην πρωθυπουργία στενεύουν. Με την ταχεία φθορά που αναμένεται να έχει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν αποκλείεται να μπουν σε εφαρμογή τα σχέδια που από καιρό υπάρχουν για αναμόρφωση του πολιτικού σκηνικού.

ΜΑΚΑΡΙ ΝΑ ΔΙΑΨΕΥΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

(συνέχεια από τη σελ.1)

πρέπει η διένεξη για το όνομα να εμποδίζει την ανάπτυξη των σχέσεών μας σε όλους τους τομείς», άσχετα αν δεν τον επιβράβευσαν με το υπουργείο εξωτερικών και τον έριξαν στο στόμα των λεόντων, στα εργατικά. Ο Γκρουέφσκι συνέχισε το επιθετικό παραλήρημά του για «Μακεδονία του Αιγαίου» κ.λπ. στην Αυστραλία και ο Πρωθυπουργός-Υπ. Εξ. τον φιλοδώρησε με ημίωρη συνάντηση, όπου, υποτίθεται, του υπενθύμισε την «κόκκινη γραμμή», λες και δεν την ήξερε. Την ίδια ώρα ο πρόεδρος της Βουλγαρίας Παρβάνοφ, στην Αυστραλία επίσης, επετέθη δριμύτατα στον Γκρουέφσκι για την αναφορά του και στη «Μακεδονία του Πιρίν» (μικρής έκτασης) και τον απείλησε να ξεχάσει τα περί Ε.Ε., αν δεν συμμαζευτεί. Η Commission και ο επίτροπος Ρεν βιάζονται για την ένταξη των Σκοπίων στην Ε.Ε., όμως πιθανόν κάποιος από τους Αμερικανούς συμβούλους του Γ. να έχει λίγο μυαλό και να τον συγκρατήσει από καμιά επίσκεψη στα Σκόπια και από κανένα ολοπρόθυμο ΝΑΙ, όσο το «veto» του Βουκουρεστίου είναι, ακόμη, πρόσφατο. Άλλωστε, το οικονομικό πρόβλημα της χώρας μας δεν επέτρεψε κάποιο φιλοδώρημα (το αντίθετο, μάλιστα...) προς τους χειμαζόμενους Έλληνες, ώστε να εξασφαλίσει κάποια, πρόσκαιρη, ανοχή.

Ελληνοτουρκικά – Κυπριακό

Οι υποχωρήσεις στο Σκοπιανό μπορεί (ελπίζουμε) να καθυστερήσουν λίγο, οι Αγγλοαμερικάνοι όμως και οι σύμμαχοί τους στην Ε.Ε. βιάζονται πολύ στην προώθηση των τουρκικών αιτημάτων ενόψει της αξιολόγησης του Δεκεμβρίου. Εδώ οι Παπανδρέου και Χριστόφιας κινδυνεύουν να αποκαλυφθούν πλήρως.

Ο Γιώργος έσπευσε, χωρίς να τον καλέσει κανένας, στην Κωνσταντινούπολη, σε μια άτυπη (!) σύνοδο Βαλκάνιων υπουργών εξωτερικών, όπου συνομίλησε με τον (έκπληκτο για το αναπάντεχο δώρο) Ερντογάν, χωρίς φυσικά η ... διαφάνεια να μας πληροφορήσει τι είπαν. Οι Αμερικανοί σύμβουλοι δεν τον συγκράτησαν και η αμερικανική κυβέρνηση «εξέφρασε τη μεγάλη ικανοποίησή της που η πρώτη επίσκεψη του Γ. έγινε στην Τουρκία»..., αποκαλώντας τον μάλιστα πολύ γνωστό και αγαπητό στις ΗΠΑ!

Ο Γ. είχε δηλώσει ότι η πρώτη επίσκεψή του θα ήταν στην Κύπρο. Το ότι το λησμόνησε δεν είναι

και προς θάνατον, δε συμβαίνει όμως το ίδιο και με το τι έκανε εκεί! Ακόμη και ο Χριστόφιας τρώμαζε με τους «οδικούς χάρτες» για την Τουρκία που παρουσίασε και μάλιστα τόσο πολύ, ώστε χωρίς διπλωματικές περιστροφές να δηλώσει πως αυτοί αναφέρονται για μέχρι το Δεκέμβριο, ενώ ο Γ. για ... μετά. Μαζί του, μάλιστα, είχε και τον Δρούτσα, συγκατασκευαστή του σχεδίου Ανάν!

Πολύ δυσάρεστες, λοιπόν, εξελίξεις και μάλιστα άμεσες μας αναμένουν το Δεκέμβριο, όταν η Ε.Ε. θα «αξιολογήσει» την ενταξιακή πορεία της Τουρκίας με βάση τη συμμόρφωσή της στις υποχρεώσεις της και κυρίως το άνοιγμα των λιμανιών και των αεροδρομίων της στα κυπριακά πλοία και αεροπλάνα. Θα έχουμε το θλιβερό φαινόμενο η Γερμανία και, κυρίως, η Γαλλία να θέτουν όρους και ο Γ. (μαζί και ο Χριστόφιας) να προτείνουν... διευκολύνσεις στην Τουρκία!!!

Λαθρομετανάστες από την Τουρκία

Και όλα αυτά ενώ αυξάνονται (!) οι μέσω (και με τη βοήθεια) της Τουρκίας λαθρομετανάστες, συνεχώς, παρά τη FRONTEX. Σε ερώτημα του ευρωβουλευτή του ΣΥΝΝ. Χουντή προς τα όργανα της Ε.Ε. για το τι θα μέτρα θα λάβει η Ε.Ε. κατά της Τουρκίας για τη συνεχιζόμενη μεταφορά προς την Ελλάδα λαθρομεταναστών και τις Τουρκικές προκλήσεις προς τη FRONTEX, δόθηκε η απάντηση ότι εξετάζεται η δυνατότητα συμμετοχής της Τουρκίας στις σχετικές ενέργειες αποτροπής!! Ανάλογου περιεχομένου είναι και η σχετική αναφορά του σχεδίου αξιολόγησης της Τουρκίας από την Commission, για την οποία το δικό μας ΥΠΕΞ δήλωσε την ικανοποίησή του!! Εννοείται ότι δεν έκανε καμιά αναφορά για τις επιθέσεις σε Φαρμακονήσι και Αγαθονήσι, ίσως γιατί αυτά περιλαμβάνονται στις «βραχονησίδες που δεν πρέπει να γίνονται αιτία να διαταράσσονται οι σχέσεις μας προς τη γείτονα», όπως μας έλεγε παλαιότερα ο Γ. και φαίνεται ότι «αδιαφορεί» για τον κίνδυνο από την Τουρκία, η οποία με το δόγμα Νταβούτογλου εξασφαλίζει τα ανατολικά σύνορά της και το κύρος της στους Άραβες, ώστε να έχει ελευθερία κινήσεων στα δυτικά της...

Τι πρέπει να γίνει:

Είναι σε όλους φανερό τι πρόκειται, και σύντομα πλέον, να επιχειρηθεί σε όλα τα εθνικά μέτωπα. Το →

ερώτημα είναι αν μπορούμε και πώς να αντισταχθούμε και να τα αποτρέψουμε, όπως, άλλωστε, θα πρέπει να γίνει και στα οικονομικά και κοινωνικά μέτωπα.

Πρώτα πρώτα ενημέρωση και αποκάλυψη απ' όλους όσους ξέρουν ήδη ή θα μάθουν, αν προσέχουν, προφορικά και γραπτά.

Μετά όλοι να παίρνουμε μέρος σε όλες τις εκδηλώσεις που θα οργανωθούν, σε όλες τις πορείες που θα ξεκινήσουν.

Ταυτόχρονα συμμετοχή (ή και πρωτοβουλία) σε συμμαχίες, συσσωματώσεις με όσους ειλικρινά και αξιόπιστα είναι διατεθειμένοι να βγουν μπροστά, έξω από ατομικές ή κομματικές ιδιοτέλειες. Ακόμη και με αυτούς από το ίδιο το ΠΑΣΟΚ που θα

αγανακτήσουν και θα είναι διατεθειμένοι, είτε παραμένοντας (όσο θα παραμένουν) είτε απομακρυνόμενοι απ' αυτό, στη σημερινή έστω μορφή του.

Πολλά μπορούν να γίνουν, όπως έγιναν και στο παρελθόν και τους ματαίωσαν ή τους ανάγκασαν να αναβάλουν τα σχέδιά τους. Πόσες δεκαετίες δεν προσπαθούν να διαλύσουν την Κυπριακή Δημοκρατία; Πόσες δεκαετίες δεν επιχειρούν να «δωρίσουν» το Αιγαίο στους Τούρκους; Από πότε προσπαθούν να ξεχάσουμε το «όνομα» της Μακεδονίας; Γιατί δεν πέρασαν η συμφωνία του Νταβός, το σχέδιο Ανάν, τα μέτρα Γιαννίτση;

Όλα, τελικά, από εμάς, τους πολλούς, εξαρτώνται.

ΤΑ STAGE ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ

Η καθιέρωση της ανασφάλιστης εργασίας, χωρίς άδειες και δώρα, των νέων ανθρώπων με τα προγράμματα δήθεν μαθητείας (stage) εκπορεύεται από τις Βρυξέλες, με σκοπό να παρέχεται στον ιδιωτικό τομέα σχεδόν δωρεάν εργασία, μια και οι εργοδότες όχι μόνο δεν τους πληρώνουν ασφάλιση, αλλά και επιδοτούνται με κοινοτικά κονδύλια. Αυτό, πριν το εφαρμόσει η Ε.Ε., το γνώριζε ο Γ. Παπανδρέου, όταν στο Λαύριο το 2004 μίλησε υπέρ της ανασφάλιστης εργασίας των νέων, την οποία μάλιστα είχε ζητήσει νωρίτερα ο τότε πρόεδρος του Συνδέσμου Βιομηχάνων Βόρειας Ελλάδας.

Το ΠΑΣΟΚ από το 1998 είχε καθιερώσει τα stage στον ευρύτερο δημόσιο τομέα με επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού. Η Ν.Δ. εφάρμοσε τα Stage και στο στενό δημόσιο τομέα, με 18μηνες συμβάσεις, καθιερώνοντας τη μοριοδότηση για μελλοντική πρόσληψη στο δημόσιο.

Στις περισσότερες υπηρεσίες τα νέα αυτά παιδιά δεν έκαναν μαθητεία, αλλά κάλυπταν με τη δουλειά τους τις πολλές κενές οργανικές θέσεις που υπάρχουν. Φυσικά αυτό το μέτρο χρησιμοποιήθηκε για ρουσφέτια, κάνοντας εμπόριο ελπίδας σε νέους που εκλιπαρούσαν ακόμη και αυτά τα ανασφάλιστα 400 έως 500 ευρώ.

Η κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου επικαλούμενη το προεκλογικό της πρόγραμμα καταργεί τα stage στο δημόσιο, βγάζοντας στην ανεργία άλλους 27.000 νέους ανθρώπους, με τον κομματικό πρόεδρο της ΓΣΕΕ να πρωτοστατεί, αντί να υποστηρίζει συνδικαλιστικά εργαζόμενους που χάνουν τη δουλειά τους. Εφαρμόστηκε κι εδώ η νέα μέθοδος, δηλ. ότι οι κυβερνητικές αποφάσεις θα πρέπει να έχουν άλλοθι κάποιους άλλους, όπως

τον Προβόπουλο για το έλλειμμα ή τον Παναγόπουλο για την κατάργηση των stage. Δε θα πληρώσουν, μάλιστα, αυτούς που προσλήφθηκαν κατά την προεκλογική περίοδο για ήδη παρασχεθείσα εργασία, λες κι αυτοί είναι οι υπεύθυνοι κι όχι οι υπουργοί και λοιποί αξιωματούχοι της Ν.Δ. που τους προσέλαβαν. Εννοείται ότι, αν προσφύγουν στα δικαστήρια, θα δικαιωθούν.

Η κατάργηση των stage είναι σωστό μέτρο με την προϋπόθεση ότι α) καταργείται και στον ιδιωτικό τομέα και β) προκηρύσσονται μόνιμες θέσεις στα πραγματικά κενά που αφήνουν τα stage.

Η κυβέρνηση του Γ. Παπανδρέου προφανώς θέλει να αποφύγει την πίεση όσων τους υποσχέθηκε θέσεις και από την άλλη θέλει να τους βολέψει, αν μπορέσει, στον ιδιωτικό τομέα. Σχεδιάζει προφανώς και άλλους τρόπους βολέματός τους, όπως φαίνεται, με την ακύρωση όλων των διαγωνισμών του ΑΣΕΠ, ακόμη και ειδικοτήτων τελείως απαραίτητων, όπως νοσηλευτών. Η αύξηση της ανεργίας, όμως, θα συνεχιστεί και θα προκαλεί φθορά στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, παρά την προκλητική προστασία των «παπαγάλων» των ΜΜΕ.

ΣΤΟ ΚΑΝΑΛΙ HIGH TV

Στις 12/10/09 ο δημοσιογράφος Χρ. Πηγαδίτης κάλεσε εκπροσώπους του ΑΣΚΕ (Σήφη Στενό) και του Μ-Λ ΚΚΕ (Θανάση Τσιριγώτη) σε μια ενδιαφέρουσα συζήτηση για τις μετεκλογικές εξελίξεις και για γενικότερα πολύ σημαντικά θέματα.

Τον ευχαριστούμε και πάλι για το κάλεσμα στις εκπομπές του, που γίνονται κάθε Δευτέρα 6-7 μ.μ.

ΜΕ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ (συνέχεια από τη σελ.1)

Η απαξίωση των δημοκρατικών θεσμών προωθείται και με την αναβάθμιση φορέων, που τους καθιέρωσε επίσης η κυβέρνηση Σημίτη και που οι εκπρόσωποί τους διορίζονται επίσης. Στο πρώτο υπουργικό συμβούλιο πήρε μέρος και ο Συνήγορος του Πολίτη (!), ο οποίος έδωσε και συμβουλές προς τους υπουργούς (!), και τα ΜΜΕ πανηγύρισαν. Δεν είναι δύσκολο να κατανοήσει κανείς ότι οι λεγόμενες «ανεξάρτητες αρχές», οι λεγόμενες «μη κυβερνητικές οργανώσεις» και τα ΜΜΕ ενισχύονται παντοiotρόπως, ώστε ο πολίτης να αισθάνεται ότι αυτοί τον υποστηρίζουν, ενώ το επίσημο κράτος τον καταδυναστεύει. Στο τέλος υποκαθιστούν την εκλεγμένη από το λαό πολιτική ηγεσία και εξυπηρετούν χωρίς προσχήματα και δισταγμούς τα ξένα συμφέροντα.

Ένα τρίτο χαρακτηριστικό είναι η μη τήρηση, για πρώτη φορά, των **ισορροπιών** ανάμεσα στους εκφραστές των διαφόρων ξένων επιρροών. Η κυβέρνηση έχει μια καθαρή αμερικανική σφραγίδα. Οι υπόλοιποι πήραν ελάχιστα υπουργεία, αλλά και σ' αυτά οι αρμοδιότητές τους περιορίστηκαν υπέρ των «εμπίστων».

Τέταρτο, ενισχύεται το **πρωθυπουργικό γραφείο** κατά τα πρότυπα του Λευκού Οίκου, με «συμβούλους» αρμόδιους για κάθε υπουργείο, προς τους οποίους οι υπουργοί ουσιαστικά οφείλουν υποταγή. Ελπίζουμε, τουλάχιστον αυτοί οι «σύμβουλοι» να γνωρίζουν ελληνικά, όχι σαν τους 60(!) «συμβούλους» που είχε ο Γ. Παπανδρέου ως υπουργός Εξωτερικών και οι οποίοι (όπως είχε καταγγείλει τότε ο Θ. Πάγκαλος) μιλούσαν μόνον αγγλικά (αμερικάνικα, για την ακρίβεια). Επικεφαλής του πρωθυπουργικού γραφείου (αφανής πρωθυπουργός) τοποθετήθηκε ο Χ. Παμπούκης, μη κοινοβουλευτικός. Αυτός θα αναπληρώνει και επισήμως τον πρωθυπουργό και όχι ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης!

Ο **πολιτισμός** είναι ο πιο σημαντικός τομέας για την επιβίωση ενός έθνους. Θυμίζουμε ότι ο πολύς Κίσινγκερ είχε πει ότι για να τιθασευτεί ο ελληνικός λαός και να μην παρεμποδίζει τα σχέδιά τους στην Αν. Μεσόγειο και τα Βαλκάνια πρέπει πρώτα «να τον πλήξουμε στις πολιτιστικές του ρίζες». Από τους αρμόδιους υπουργούς, ο υπουργός Πολιτισμού Παύλος Γερούλανος την ίδια μέρα της υπουργοποίησής του δειπνούσε με τον Αμερικανό Πρόσβη στο Χίλτον! Είναι βουλευτής Επικρατείας, δηλ. δε ζήτησε την ψήφο του λαού. Η άλλη είναι η υπουργός Παιδείας Άννα Διαμαντοπούλου, εκλεγμένη αυτή, η οποία ως Επίτροπος της Κομισιόν είχε προτείνει την καθιέρωση της

αγγλικής ως δεύτερης επίσημης γλώσσας του κράτους!

Υπουργός **Χωροταξίας και Περιβάλλοντος** τοποθετήθηκε η παντελώς άγνωστη μη κοινοβουλευτική κ. Μπιρμπίλη, η οποία ανέλαβε το άχαρο έργο να παγώσει για ... περιβαλλοντικούς λόγους την κατασκευή του αγωγού Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολης, παρότι η σχετική συμφωνία επιδοκιμάστηκε από τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Πρώτος τη τάξει υπουργός για την **οικονομία** τοποθετήθηκε ο Γ. Παπακωνσταντίνου, επίσης χωρίς να ζητήσει λαϊκή ψήφο (ευρωβουλευτής). Το παγερό ύφος του και η θρασύτητά του θυμίζουν τον αλήστου μνήμης προκάτοχό του εκσυγχρονιστή Ν. Χριστοδουλάκη.

Στο υπουργείο **Εσωτερικών** τοποθετήθηκε επίσης χωρίς λαϊκή ψήφο (βουλευτής Επικρατείας) ο «έμπιστος» Γ. Ραγκούσης.

Αναπληρωτής υπουργός **Εξωτερικών** (στην πραγματικότητα υπουργός) ορίστηκε ο παντελώς άγνωστος στην Ελλάδα Δ. Δρούτσας, ανεπιθύμητο πρόσωπο στην Κύπρο, αφού αυτός ήταν που συνεργάστηκε με το λόρδο Χάνι για την εκπόνηση του τερατουργήματος που ονομάστηκε σχέδιο Ανάν και στη συνέχεια εστάλη στην Κύπρο, για να το περάσει με κάθε αθέμιτο τρόπο και με αφειδή αμερικανική χρηματοδότηση. Ο αείμνηστος Πρόεδρος Τάσος Παπαδόπουλος είχε πει ότι «όσο ζω εγώ αυτός δε θα ξαναπατήσει στην Κύπρο»! Δυστυχώς δε ζει πια.

Συντονιστής σε ζητήματα **εθνικά** και ειδικά στη διαχείριση **κρίσεων** ορίστηκε ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Θ. Πάγκαλος, ο οποίος έχει χαρακτηρίσει την υπόθεση του ονόματος των Σκοπίων «χαμένη» και ο οποίος εξέθεσε διεθνώς τη χώρα μας, παραδίδοντας τον Οτσαλάν στους Τούρκους. Στην κρίση των Ιμίων αρχικά συμμετείχε σε πάνελ στο ΜΕΓΚΑ(!) και στη συνέχεια έδωσε ρεσιτάλ μειοδοσίας μαζί με το Σημίτη, φτάνοντας στο σημείο να πει ότι «θα πάρει ο αέρας την ελληνική σημαία και δε θα βάλουμε άλλη»!

Σύμφωνη με την εικόνα της κυβέρνησης ήταν και η επιλογή του **Γραμματέα** του Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ. Το πρωτοφανές είναι ότι τοποθετήθηκε επικεφαλής ενός ανώτατου κομματικού οργάνου κάποιος που δεν είχε διατελέσει καν μέλος του! Το κριτήριο για την επιλογή του ήταν ότι στην εκλογική του περιφέρεια (Ξάνθη) οι περισσότεροι μουσουλμάνοι (οι ελεγχόμενοι από του τουρκικό προξενείο) ψήφισαν ΠΑΣΟΚ(!), εξασφαλίζοντάς του το 68%!

ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑΣ: Μια ακόμη εμπειρία ιδιωτικοποιήσεων

Το τελευταίο διάστημα κορυφώθηκε η αντιπαράθεση της κυβέρνησης, αρχικά της Ν.Δ. και στη συνέχεια του ΠΑΣΟΚ, με τη γερμανική πολυεθνική Κρουπ, ιδιοκτήτρια των ναυπηγείων Σκαρμαγκά. Αντικείμενο της αντιπαράθεσης είναι η περιβόητη πια υπόθεση της προμήθειας των τεσσάρων υποβρυχίων που έχει αναλάβει να κατασκευάσει η εταιρεία για λογαριασμό του ελληνικού πολεμικού ναυτικού.

Η σύμβαση για τα υποβρύχια, ύψους 3 δισ. ευρώ, υπήρξε εκβιαστική απαίτηση της γερμανικής πλευράς, προκειμένου να αγοράσουν τα ναυπηγεία το 2001 από την **κυβέρνηση Σημίτη**. Τότε τα ναυπηγεία, τα μεγαλύτερα της Μεσογείου, (ξε)πουλήθηκαν στους Γερμανούς έναντι 3 δισ. δρχ (9 εκ. ευρώ!!) και με εξασφαλισμένα δεκαετή συμβόλαια από το ελληνικό πολεμικό ναυτικό. Επιπλέον, το ελληνικό δημόσιο υποχρεώθηκε να πληρώσει την πανάκριβη εθελούσια έξοδο 500 εργαζόμενων.

Οι Γερμανοί έχουν λάβει ήδη 2,5 δισ. ευρώ, δηλαδή το 80% της αμοιβής, χωρίς να έχει παραληφθεί κανένα υποβρύχιο! Η σύμβαση προέβλεπε την προμήθεια 4 υποβρυχίων, εκ των οποίων τα 3 θα κατασκευάζονταν στο Σκαρμαγκά και το τέταρτο στα ναυπηγεία του Κιέλου. Το πρώτο που έχει αποπερατωθεί, αυτό του Κιέλου, δεν έχει παραληφθεί από το ναυτικό, διότι κατά τις δοκιμές εμφάνισε σοβαρότατα προβλήματα ασφάλειας και επιχειρησιακής αποτελεσματικότητας. Η δε στάση της γερμανικής εταιρείας απέναντι στο ελληνικό δημόσιο όλα αυτά τα χρόνια ήταν αντισυμβατική και προσβλητική. Έφτασαν στο σημείο να υποστηρίζουν πως «το υποβρύχιο δεν παραλαμβάνεται όχι γιατί είναι προβληματικό, αλλά γιατί η Ελλάδα είναι μια κατεστραμμένη χώρα, που δεν έχει λεφτά να πληρώσει» (Ελευθεροτυπία 13-01-2009). Κι όμως, οι Γερμανοί απαιτούν την άμεση αποπληρωμή και εκβιάζουν ότι, αν δε γίνει αυτό, δε θα πληρωθούν οι εργαζόμενοι πέραν του Οκτωβρίου και τα ναυπηγεία θα κλείσουν.

Η αλήθεια είναι πως **οι Γερμανοί έχουν αποφασίσει την πώληση των ναυπηγείων**, διότι βλέπουν πως δε θα τους ανατεθούν άλλες δουλειές του δημοσίου τα επόμενα χρόνια από τα εξοπλιστικά προγράμματα και επειδή θέλουν να αποφύγουν να πληρώσουν οι ίδιοι, ως οφείλουν, το κοινοτικό πρόστιμο που έχει επιβληθεί, λόγω παλιότερων κρατικών ενισχύσεων στα ναυπηγεία. Να σημειωθεί ότι **τα τελευταία 8 χρόνια, που οι Γερμανοί είναι ιδιοκτήτες του Σκαρμαγκά, δεν έχουν φέρει**

ούτε μία εμπορική συμφωνία, παρά το γεγονός ότι αποτελούν μια πολυεθνική-κολοσσό στο χώρο του μετάλλου και της ναυπηγικής βιομηχανίας. Το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν εξ αρχής οι προμήθειες του δημοσίου. Στην προσπάθεια αγοράς των ναυπηγείων και στη συνέχεια κατοχύρωσης των συμφερόντων τους είχαν και έχουν πάντα στο πλευρό τους την εκάστοτε γερμανική κυβέρνηση. Η γερμανική κυβέρνηση, σε αντίθεση με τις ελληνικές κυβερνήσεις, προωθεί συστηματικά τα συμφέροντα των μεγάλων γερμανικών επιχειρήσεων, που ταυτίζονται με τα γενικότερα γερμανικά συμφέροντα.

Το ερώτημα είναι: τι κάνει η ελληνική κυβέρνηση; Αντί να στριμώξει τους Γερμανούς και να θέσει **σε εφαρμογή τις ρήτρες** για την παραλαβή των υποβρυχίων, ενδιαφέρεται μόνο να τους διευκολύνει να φύγουν. Οι Γερμανοί, με βάση τα στοιχεία της συμφωνίας που έχουν δει το φως της δημοσιότητας, παραχωρούν τα ναυπηγεία χωρίς τίμημα, αλλά έχοντας εξοφληθεί για μια δουλειά που δεν έχουν αποπερατώσει και έχοντας απαλλαγεί από οποιαδήποτε άλλη υποχρέωση.

Η θέση του ΑΣΚΕ

Βεβαίως, πρώτιστη μέριμνά μας οφείλει να είναι η αμεσότερη δυνατή παραλαβή των υποβρυχίων, ασφαλών και αξιόμαχων, από τη στιγμή που έχουν πληρωθεί. Η ανανέωση και ο εκσυγχρονισμός του στόλου έχει κριθεί ως πρώτιστη προτεραιότητα από τους επιτελείς του πολεμικού ναυτικού, επειδή η Τουρκία επιχειρεί τα τελευταία χρόνια ανατροπή της ναυτικής ισορροπίας στο Αιγαίο. Πέρα όμως από αυτό, κάθε κυρίαρχη κυβέρνηση που διαπραγματεύεται, ιδιαίτερα διεθνώς, οφείλει να σέβεται τον εαυτό της κατά τις διαπραγματεύσεις και να μεριμνά για την αξιοπιστία και το κύρος της.

Επιπλέον, η εμπειρία του Σκαρμαγκά επιβεβαιώνει ότι **οι ιδιωτικοποιήσεις, και μάλιστα στρατηγικών μονάδων της οικονομίας, τίποτε δεν προσφέρουν στον τόπο μακροπρόθεσμα**. Ο ιδιώτης, ιδιαίτερα ξένος, ενδιαφέρεται για το δικό του κέρδος και όχι για την ανάπτυξη της οικονομίας και μάλιστα των στρατηγικών τομέων, που απαιτούν σοβαρές επενδύσεις με μακροπρόθεσμο ορίζοντα. Η ναυπηγική βιομηχανία ανήκει στο στρατηγικό τομέα του μετάλλου, που είναι καθοριστικός για την εθνική οικονομία και την αμυντική θωράκιση της χώρας. Πάγια θέση του ΑΣΚΕ είναι ότι **οι στρατηγικοί τομείς της οικονομίας αναπτύσσονται και προσφέρουν μόνο όταν βρίσκονται κάτω από κρατικό έλεγχο**.

ΕΡΓΑ και ΗΜΕΡΑΙ στις «παιδικές χαρές»

Τα παιδιά

Ο (παντελώς άγνωστος στο ίδιο το ΠΑΣΟΚ!) νέος Γραμματέας του κ. Ξυνίδης δήλωσε στην 1^η/11/09 ότι «εμείς στο ΠΑΣΟΚ είμαστε πλέον μεγάλα και ώριμα ... παιδιά».

Το κακό με τα παιδιά αυτά είναι ότι συνήθισαν από μικρά να κάνουν κακές (αμερικανικές) παρέες. Αλίμονο στη χώρα!

Κατά(;) Σαμαρά

Ο (θεωρούμενος μέχρι τώρα, τουλάχιστο, σοβαρός) Μεϊμαράκης ωρύεται μέσα στη Ν.Δ. αλλοπρόσαλλα, μέχρι να σταθεροποιηθεί κατά του Α. Σαμαρά και υπέρ της Ντόρας (ως ... ιστορικός), ο δε Έβερτ, αμαρτάνοντας για το ... γαμπρό του, στηρίζει ... Μητσοτάκηδες!

Καμιά πυξίδα

Χωρίς πυξίδα πλεύσης αλληλοσκοτώνονται οι κ.κ. Παπακωνσταντίνου, Λοβέρδος, Λούκα και ... Βενιζέλος για Σκαραμαγκά και Λιμάνι (Γερμανούς και Κινέζους) υπό την εποπτεία του ... Πάγκαλου, που αποκαλεί «πορτοφολάδες» τους χιλιάδες των STAGE.

Κι αυτός στον κόσμο του

Ο Γεώργιος δεν ανακατεύεται σ' αυτά τα παρακατιανά (πού να καταλάβει, άλλωστε, τι γίνεται ...) και τον «απασχολεί» μόνον η υλοποίηση της πολιτικής των ΗΠΑ στην περιοχή μας.

Μα ...

Ο Καραμανλής, λησμονώντας ότι παραιτήθηκε από Πρόεδρος της Ν.Δ., απειλεί πως «θα έχει να κάνει μαζί του» όποιος απειλήσει την ενότητα του κόμματος, όπως ακριβώς και ο πεθερός του Βουλγαράκη (που άφησε το κότερο και επανεμφανίστηκε στο ... κόμμα) για κόρη και γαμπρό, για να καταλήξουν όλοι μαζί στην αγκαλιά (λέμε, τώρα ...) της Δικαιοσύνης.

Οι «άξιοι»

Και πριν προλάβουν να ... φακελώσουν τα 30.000 ... βιογραφικά των «άξιων» για τις υψηλές θέσεις, ο Πετσάλνικος διόρισε τους νέους γραμματείς της Βουλής (άλλο Κυβέρνηση, άλλο Βουλή, δήλωσε με ύφος Ναπολέοντα) κι ο Καστανίδης το συνεργάτη της γυναίκας του (άλλο Κυβέρνηση κι άλλο Δικαιοσύνη, θα σκέφθηκε, μάλλον ... ορθά). Και έπονται τα ωραία!

Οι πρώτες αυξήσεις (στις τιμές)

Ενώ όλοι περιμένουν τις αυξήσεις, βοηθήματα, διευκολύνσεις και διορισμούς, τους πρόλαβαν τα ταξί, που αύξησαν τις τιμές τους κατά 25%, με τις ευλογίες της κυβέρνησης, που πιστεύει πιο πολύ στις δικές τους καλές κουβέντες παρά στα ανυπόληπτα (αποτελεσματικά, όμως, «παραδόξως») ΜΜΕ.

Και τώρα πώς, χωρίς αυτόν;

Και ενώ προανήγγειλε αλλαγή ονόματος και συμβόλων, ξαφνικά αποχώρησε της κούρσας διαδοχής ο μαίτρ του ... στυλ («θα φτάσω μέχρι το τέλος»), δίνοντας πόντους στο Σαμαρά και χαρίζοντας ... σοβαρότητα στον Ψωμιάδη.

Εξπέρ στην ίντριγκα

Πολύ της χρειάζεται της Ντόρας ο αποχωρήσας, για να κλειδώσει την εκλογή της. Είναι βέβαιο ότι τον έχει ήδη πλησιάσει και τον έχει τάξει την υπαρχηγία. Το μητσοτακέικο, άλλωστε, είναι εξπέρ στην ίντριγκα. Το πρόβλημα είναι μην τους πάρουν χαμπάρι οι άλλοι, στους οποίους επίσης υποσχέθηκε την υπαρχηγία!

Αδίστακτοι

Οι Μητσοτάκηδες υπονομεύουν αδίστακτα τα συμφέροντα της Ελλάδας, για να εξασφαλίσουν την εύνοια του ξένου παράγοντα και, μέσω αυτής, την ικανοποίηση των προσωπικών τους επιδιώξεων. Συνδέονται περισσότερο με το Χριστιανοδημοκρατικό κόμμα της Γερμανίας, δευτερευόντως με το Ρεπουμπλικανικό της Αμερικής, αλλά προσφέρουν προθύμως τις υπηρεσίες τους και σε άλλους.

Και ο Σαμαράς...

είναι επίσης συνδεδεμένος με αμερικανικούς κύκλους, ίσως ανταγωνιστικούς με τους αντίστοιχους της Ντόρας, αλλά (όπως γράψαμε και σε άλλη στήλη) υποστηρίζει και κάποια ελληνικά συμφέροντα. Ελπίζουμε η στάση του να είναι ειλικρινής, έχοντας και ως παρακαταθήκη το έργο της προγόνου του Πην. Δέλτα.

Και ο Ψωμιάδης...

Ανάμεσα στους δύο ο Ζορό, κατά κόσμον Πανίκας, που αδικείται διεκδικώντας την αρχηγία της Ν.Δ. Θα μπορούσε να κάνει πιο επιτυχημένη καριέρα σε άλλους τομείς, όπως στην τηλεόραση, τον κινηματογράφο κ.λπ., εκτός εάν η υποψηφιότητά του κατά βάθος εξυπηρετεί αυτές τις φιλοδοξίες, αφού έτσι γίνεται πιο περιζήτητος.